

Nr 287.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke, m. m.; given Stockholms slott den 10 maj 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att
dels antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke,
dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 31 januari 1932 om accis å silke¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 §.

Gällande lydelse:

För silke, — — — erläggas accis.
Från accisplikt undantagas dels naturligt, ofärgat, ospunnet råsilke, ospunna konstsilkefibrer och andra motsvarande på konstlad väg *ur cellulosa* framställda spånadsfibrer i mindre längder samt garn av dylika fibrer, dels avfall av konstsilke, dels ock silke, som styrkes vara avsett uteslutande för tillverkning av elektrisk ledningstråd *eller* glödstrumpor och andra glödnät *eller* driv- och transportremmar.

Föreslagen lydelse:

För silke, — — — erläggas accis.
Från accisplikt undantagas dels naturligt, ofärgat, ospunnet råsilke, ospunna konstsilkefibrer och andra motsvarande på konstlad väg framställda spånadsfibrer i mindre längder samt garn av dylika fibrer, dels avfall av konstsilke, dels ock silke, som styrkes vara avsett uteslutande för tillverkning av elektrisk ledningstråd, glödstrumpor och andra glödnät, driv- och transportremmar *eller cordväv*.

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

¹ Senaste lydelse se 1934:93.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj
1946.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, ERICSSON, MOSSBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler efter gemensam beredning med chefen för folkhushållningsdepartementet samt t. f. chefen för handelsdepartementet, statsrådet Danielson, fråga om *vissa åtgärder för åstadkommande av lägre pris på cordgarn och cordväv av silke, som användes vid tillverkning av bilringar av gummi*, samt anför därvid följande.

Cordväv (eller cord) till bilringar av gummi består huvudsakligen av varptrådar av ett grovt, flertrådigt, hårt tvinnat garn, vilka sammanhållas antingen av ett glest inslag av finare trådar eller ock endast genom impregnering med kautschuk. Garn för tillverkning av cordväv betecknas cordgarn. Cordväv och cordgarn framställdes tidigare endast av bomull, men numera användes även konstsilke för detta ändamål.

Cordväv av bomull tulltaxeras vanligen, om den icke är impregnerad, enligt nr 496 i tulltaxan (statistiskt nr 1034) med tull av 50 kronor för 100 kilogram samt, om den är impregnerad med kautschuk, enligt tulltaxenr 459 (statistiskt nr 992) med tull av 25 kronor för 100 kilogram.

Cordväv av konstsilke tulltaxeras, om den icke är impregnerad, enligt tulltaxenr 474 (statistiskt nr 1010) med tull av 600 kronor för 100 kilogram samt, om den är impregnerad med kautschuk, enligt tulltaxenr 460 (statistiskt nr 993) med tull av 400 kronor för 100 kilogram.

Cordgarn av bomull tulltaxeras vanligen enligt tulltaxenr 427 (statistiskt nr 958) med tull av 25 kronor för 100 kilogram.

Beträffande *cordgarn av konstsilke* är denna vara, med vissa undantag, belagd med tull, tilläggstull och accis.

Enligt tulltaxenr 399 (statistiskt nr 922) utgår tull å cordgarn av konstsilke med 200 kronor för 100 kilogram.

Bestämmelser om tilläggstull å cordgarn av konstsilke äro upptagna i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa. Tilläggstullen uttages för silke, hänförligt till bland annat nr 399 i tulltaxan (statistiskt nr 920—922), och utgår med 300 kronor för 100 kilogram. Enligt en till statistiskt nr 920—922 i nyssnämnda förordning fogad anmärkning — sådan denna lyder genom kungörelsen den 26 juni 1933 (nr 402)

om vissa ändringar i sagda förordning — skall tilläggstull dock icke utgå för silke, som är avsett uteslutande för tillverkning av elektrisk lednings-tråd eller glödstrumpor och andra glödnät eller driv- och transportremmar. I anslutning härtill må omnämnas, att genom kungörelsen den 5 februari 1932 (nr 24) med viss tillämpningsföreskrift till förordningen den 31 januari 1932, nr 15, föreskrivits att då vid tulltaxering av till tulltaxenr 399 (statistiskt nr 920—922) hänförligt varuslag varuhavaren vill åtnjuta den lägre tull, som enligt nyssnämnda anmärkning kan ifrågakomma för varuslaget, skall han vid tulltaxeringen till tullverket avlämna en av honom själv eller, om han ej är förbrukare av varan, av förbrukaren på tro och heder avgiven försäkran, att varan är avsedd uteslutande för ändamål, varom i anmärkningen förmäles. Sådan försäkran skall vara till riktigheten på tro och heder bestyrkt av två ojäviga personer, som kunna förutsättas vara väl underrättade om det förhållande som bestyrkes.

A c c i s å cordgarn av förevarande slag utgår enligt förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke. Denna accis uttages å silke, som tillverkas inom riket för försäljning eller vidare bearbetning, och utgår med 300 kronor för 100 kilogram av varans nettovikt. Från accisplikt äro dock undantagna — enligt 1 § andra stycket accisförordningen sådant detta författningsrum lyder enligt förordningen den 27 april 1934 (nr 93) — *dels* naturligt, ofärgat, ospunnet råsilke, ospunna konstsilkefibrer och andra motsvarande på konstlad väg ur cellulosa framställda spånadsfibrer i mindre längder samt garn av dylika fibrer, *dels* avfall av konstsilke, *dels* ock silke, som styrkes vara avsett uteslutande för tillverkning av elektrisk ledningstråd eller glödstrumpor och andra glödnät eller driv- och transportremmar.

I enlighet med det nu anförda utgå för närvarande tull, tilläggstull och accis å cordgarn och cordväv med följande belopp:

	Av bomull	Av konstsilke		
		Tull	Tilläggstull	Accis
	Tull per 100 kg	per 100 kg		
<i>Cordgarn</i>				
a) Importerat	25: —	200: —	300: —	—
b) Inom riket tillverkat	—	—	—	300: —
<i>Cordväv</i>				
a) Icke impregnerad	50: —	600: —	—	—
b) Impregnerad med kautschuk	25: —	400: —	—	—

I en den 18 april 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *statens industrikommission*, under åberopande av en inom kommissionens gummibyrå utarbetad promemoria angående fördyringen av lastbilsdäcken vid användning av svensk cordväv av konstsilke, hemställt att åtgärder måtte vidtagas för restitution av accis å konstsilke sedan dylikt silke i form av cordväv inbyggt i bildäck.

I *promemorian* har upplysts, att kommissionen träffat avtal med aktiebolaget svenskt konstsilke, Borås, om tillverkning av cordgarn av konstsilke. Vid uppgörandet av detta avtal hade funnits två typer cordgarn att välja på, nämligen en tysk och en amerikansk. Den amerikanska typen ansåges av gummibyran mest önskvärd att få fram, då denna dels antagits som standard av hela den amerikanska bilringsindustrien och dels medgäve tillverkning av tunnare däck och därigenom minskade de överhettningsproblem som följde bunagummit. Då denna typ emellertid krävde flera tvinnstolar än vad som under år 1945 kunde disponeras av bolaget, vore det nödvändigt att nämnda år göra 300 ton cord av konstsilke av tysk typ. Priset på cordväv av 1945 års produktion komme tills vidare att bli cirka 9 kronor 70 öre per kg. Motsvarande pris för bomullscord, räknat som ett medelpris mellan bästa svenska cordväv och importerad amerikansk cordväv av bomull, vore 6 kronor per kg. Cordväven utgjorde 15—17 % av lastbilsdäckens vikt. En nettofördyring av cordväven med 3 kronor 70 öre per kg motiverade en förhöjning av nu gällande priser för bildäck med 12—15 %. Den kvalitetsförbättring, som övergången till silkecord enligt all erfarenhet medförde, borde dock mer än väl uppväga fördyringen. Hela denna beräkning byggde emellertid på förutsättningen att accisen för konstsilke, 3 kronor per kg, kunde restitueras till bilringstillverkarna. Denna accis höjde eljest nuvarande nettokalkyler för lastbilsdäck ytterligare 9—12 %. När med 1945 års utgång en övergång kunde ske till silkecord av amerikansk standardtyp torde den prisförhöjning, som berodde av cordmaterialets fördyring, kunna till större delen elimineras. Denna amerikanska cordtyp hade mycket mindre corddiameter än bomullscord och i stället uppnåddes tillräcklig styrka genom användning av flera cordtrådar per centimeter av väven. Med denna väv gjordes bildäcken avsevärt tunnare och tjockleksminskningen i däckens cordstommar vore över 20 %. Den därvid uppnådda besparingen i gummi-material borde någorlunda täcka merkostnaderna för silkecorden, accisen oberäknad. I Sverige vore det ur många synpunkter önskvärt att en konkurrenskraftig inhemsk tillverkning av silkecord, som byggde på svenska råvaror, uppstode. En accis, som vid nuvarande uppskrivade materialpriser betydde en höjning av nettokalkylen med 9—12 % och i framtid torde komma att betyda 18—20 % förhöjning, måste emellertid bli till förfång för den tekniska utvecklingen, i det att därigenom bildäck med bomullscord finge en favör som uppvägede deras tekniska brister.

Över nämnda framställning har infordrat utlåtande avgivits av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gemensamt den 13 september 1945. Vid utlåandet ha fogats yttranden från textilrådet samt från tullkammaren i Borås och tulldirektionen i Stockholm.

Textilrådet har anfört, att konstsilket numera syntes få allt större användning även för tekniskt betonade ändamål. Att under sådana förhållanden införa ytterligare undantagsbestämmelser för speciella användningsområden måste väcka betänkligheter. Andra tillverkningar kunde finnas eller upp-

komma för vilka en befrielse från accisen kunde anses påkallad i lika hög grad som i fråga om cordväven. Då emellertid tillverkningen av bildäck med cordväv av konstsilke utan tvivel innebure ett framsteg i tekniskt avseende, som man även i vårt land borde söka tillgodogöra sig utan dröjsmål, och ett borttagande av accisen å det till väven erforderliga silket syntes kunna bidraga härtill, ville textiltrådet för sin del icke motsätta sig bifall till den föreliggande framställningen.

Tullkammaren i Borås har tillstyrkt industrikommissionens förslag.

Tulldirektionen i Stockholm har framhållit, att syftet med framställningen skulle kunna ernås genom att det undantag från accisplikt, varom förmåles i undantagsbestämmelsen i 1 § andra stycket i accisförordningen, utvidgades att omfatta även sådant silke, som styrktes vara avsett uteslutande för tillverkning av cordväv. Ett eventuellt undantag borde omfatta silke till cordväv till gummiringar i allmänhet. Tulldirektionen ifrågasatte, huruvida icke samtidigt anmärkningen till statistiskt nr 920—922 i tulltaxan borde utvidgas till att omfatta även silke för tillverkning av cordväv till gummiringar.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen ha i sitt utlåtande anført, att ämbetsverken ur synpunkten av de intressen ämbetsverken hade att företräda icke hade något att erinra mot syftet med förevarande framställning. Ämbetsverken ville dock ej underlåta att framhålla, att de statsfinansiella följderna av ändringen kunde bliva av ganska vittgående betydelse. Ämbetsverken anslöte sig till vad tulldirektionen föreslagit i syfte att undantaga silke, avsett för nu ifrågakomna ändamål, från tilläggstull. Enär cordväv icke komme till användning för annat ändamål än för tillverkning av — förutom remmar — gummiringar av skilda slag, borde de åsyftade nya undantagsbestämmelserna hänföra sig till silke, som vore avsett uteslutande för tillverkning av cordväv.

Härefter har *industrikommissionen* i en den 10 oktober 1945 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse anført, att den inhemska produktionen av konstsilkecord till följd av olika omständigheter blivit försenad och därför icke nått avsedd omfattning. Härtill komme, att kvaliteten icke ännu med säkerhet kunde sägas vara fullt tillfredsställande. För landets försörjning med cord och därigenom även med bildäck vore därför import av cord synnerligen betydelsefull. Kommissionen hade erfarit, att det vore möjligt att från Amerika importera cordgarn och cordväv såväl av bomull som av konstsilke. Vad i den tidigare åberopade promemorian anförts om angelägenheten av att konstsilkecord i största möjliga utsträckning komme till användning vid tillverkning av bildäck gällde naturligen även importerad konstsilkecord.

Sedan kommissionen vidare erinrat om att den — jämväl under ordinära förhållanden — synnerligen önskvärda importen av konstsilkecord syntes hindrad av höga tullavgifter, har kommissionen anført, att endera av följande två vägar stode till buds då det gällde att undanröja hindren för im-

port av konstsilkecord, nämligen *antingen* att konstsilkecordgarn och impregnerad eller oimpregnerad konstsilkecordväv i tullhänseende likställdes med bomullscordgarn respektive impregnerad eller oimpregnerad bomullscordväv, *eller* att statens reservförrådsnämnd ålades att inköpa de till import föreslagna partierna konstsilkecord och därefter försälja partierna till vederbörande fabrikanter till ett utförsäljningspris, från vilket ett belopp motsvarande mertullen för konstsilkecord i förhållande till bomullscord avdragits.

Under åberopande härav har kommissionen i sin sistnämnda skrivelse hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om att den prisskillnad mellan importerad konstsilkecord och bomullscord, som betingades av de på konstsilkevaran utgående högre tullavgifterna, måtte för bilringsfabrikanternas del elimineras.

Över sistnämnda framställning ha kommerskollegium och generaltullstyrelsen, efter remiss, avgivit gemensamt utlåtande den 27 februari 1946. Vid detta utlåtande har fogats ett av textilrådet avgivet yttrande i ärendet.

Textilrådet har anfört, att rådet icke ville motsätta sig ett borttagande av tilläggstullen å cordgarn av konstsilke, som användes för framställning av bilringar. Däremot avstyrktes industrikommissionens framställning i vad den avsåge åtgärder för att på ena eller andra sättet eliminera den prisskillnad mellan konstsilkecord och bomullscord, som betingades av de högre tullarna å konstsilkeprodukterna.

I sistnämnda hänseendet har textilrådet anfört bland annat följande.

Tack vare bestående tullskydd funnes en inhemsk konstsilkeindustri, som icke minst under kriget varit av stor betydelse för landets försörjning. Staten hade träffat avtal med en konstsilkefabrik om tillverkning av cordgarn av konstsilke, och fabriken anläggningar för detta ändamål hade byggts ut till den kapacitet, som förutsågs i avtalet. Man kunde ifrågasätta följdriktigheten i industrikommissionens båda framställningar, då kommissionen i sin första skrivelse hemställde om åtgärder, vilka skulle underlätta användningen av svensk konstsilkecord, men i sin andra skrivelse föresloge åtgärder, som icke blott skulle eliminera verkningarna av de först begärda åtgärderna utan därutöver avsevärt försämra den svenska fabriken möjligheter att upprätthålla en cordgarnstillverkning. Kommissionen hade icke förebragt någon utredning eller särskild motivering för att konstsilkecordens tullskydd skulle sättas lika lågt som bomullscordens. Konstsilkecordens egenskaper och framställningskostnader motiverade mer än väl, att högre tull bibehölls för konstsilkecord än för bomullscord. Vad särskilt cordväven beträffade, syntes de nuvarande tullsatserna icke vara särskilt höga vid jämförelse med den amerikanska tullen å samma vara. Tulltaxans rubriker för varor av konstsilke tillämpades jämväl å varor av nylon och andra dylika konstgjorda fibrer, och det syntes betänkligt att innan utvecklingen på området kunde överblickas vidtagna åtgärder, som skulle kunna verka prejudicerande på den framtida tullpolitiska behandlingen av sådana konstfibrer och tillverkningar därav.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* ha i sitt senare utlåtande framhållit, att konstgjort silke och bomull företedde stora olikheter med avseende å egenskaper, användning och värde, varför det principiellt sett måste anses

mindre lämpligt att i tullhänseende likställa dessa material. En sådan åtgärd skulle vidare medföra betydande konsekvenser i olika hänseenden.

Ämbetsverken ha, såvitt angår den inhemska konstsilkeindustrien, erinrat om att staten med en av ifrågavarande fabriker träffat avtal om tillverkning av cordgarn av konstsilke. Med avseende å konsekvenserna för denna tillverkning vore industrikommissionens båda framställningar i förevarande angelägenhet av rakt motsatt innebörd. Medan den tidigare framställningen gått ut på att främja den inhemska tillverkningen, i vilket syfte framställdes förslag om åtgärder, som i realiteten skulle innebära en betydande ökning av tullskyddet, avsåge den senare framställningen att underlätta införseln, för vilket ändamål ifrågasattes åtgärder som skulle leda till att tullskyddet praktiskt taget bortfölle. Kommissionens ändrade inställning i denna fråga torde bero därpå, att genom krigets upphörande möjligheter yppat sig att importera cordgarn och cordväv från utlandet. Det vore emellertid att märka, att kommissionen — som i den första framställningen åberopat en promemoria, i vilken det framhållits såsom ur många synpunkter önskvärt, att här i landet funnes en på svenska råvaror byggd tillverkning av konstsilkecord — i den senare framställningen icke på något sätt berörde den avsevärda försämring av tullskyddet för en sådan tillverkning, som ett bifall till framställningen skulle innebära. En sådan försämring av den inhemska cordgarnstillverkningens ställning skulle emellertid kunna äventyra dess framtida bestånd.

Beträffande den svenska bilringstillverkningens intressen ha ämbetsverken anført, att genom övergången från bomullscord till konstsilkecord som material i ringarna hade denna tillverkning uppenbarligen fått vidkännas en avsevärd reducering av sitt nettotullskydd. Denna ändring skulle kunna anses motivera en höjning av tullen å bilringar med konstsilkecord. Bortsett från svårigheterna att utröna cordens beskaffenhet i färdiga ringar, lade emellertid gällande handelsavtal med Amerikas Förenta Stater hinder i vägen för en sådan höjning, i det att tullen för bilringar (tulltaxenr 336: 2; statistiskt nr 709) genom detta avtal bundits vid sitt nuvarande belopp, 100 kronor för 100 kilogram. För att kompensera minskningen av tullskyddet skulle sålunda en nedsättning av tullen å cordgarn och cordväv av konstsilke få vidtagas. Mot en nedsättning till samma belopp som gällde för motsvarande produkter av bomull, varigenom gummiringstillverkningen skulle erhålla fullständig compensation, talade emellertid starka skäl, och en nedsättning av denna storlek torde ej heller vara nödvändig för denna tillverkning, enär tullskyddet för densamma vid användning av bomullscord syntes vara jämförelsevis högt. Under åren 1938 och 1939 motsvarade tullen å bilringar sålunda 37 å 38 procent av importvärdet.

I fråga om konsekvenserna i statsfinansiellt hänseende av ett bifall till det föreliggande förslaget ha ämbetsverken uttalat, att enligt uppgift från industrikommissionen skulle det maximala behovet av cordväv kunna beräknas uppgå till omkring 1 550 ton per år. Därest denna kvantitet i sin helhet infördes från utlandet i form av cordgarn av konstsilke,

för vilket tullen enligt industrikommissionens hemställan skulle sänkas från 500 till 25 kronor för 100 kilogram, komme förslaget genomförande att medföra en minskning av tullinkomsterna med icke mindre än omkring 7 miljoner kronor per år. Detta finge emellertid anses utgöra ett maximibelopp. Minimibeloppet kunde beräknas ur den av kommissionen lämnade uppgiften, att behovet av cord för lastbilsdäck under år 1946 kunde uppskattas till 900 ton, medan den inhemska kapaciteten för tillverkning av sådan cord uppginge till högst 600 ton. För den resterande kvantiteten 300 ton, importerad i form av garn, skulle den ifrågasatta tullsänkningen uppgå till omkring 1,4 miljoner kronor. Blev den av kommissionen föreslagna ändringen genomförd, finge man emellertid räkna med att krav på liknande medgivande snart skulle komma att framställas inom andra områden, där förhållandena kunde vara mer eller mindre likartade. Ett bifall till framställningen skulle sålunda komma att medföra vittgående konsekvenser i statsfinansiellt hänseende.

Ämbetsverken ha härefter anförut ytterligare följande.

Med hänsyn till anförda omständigheter anse ämbetsverken sig icke kunna tillstyrka industrikommissionens förslag, att cordgarn och cordväv av konstsilke i tullhänseende måtte likställas med motsvarande artiklar av bomull. Då den av kommissionen alternativt föreslagna åtgärden att lämna bilringsfabrikanterna en mot tullskillnaden svarande subvention i princip skulle få samma verkningar, kan icke heller denna åtgärd av ämbetsverken tillstyrkas. Emellertid vilja ämbetsverken icke motsätta sig, att kommissionens önskemål tillgodoses, i den mån så kan ske utan olägenheter i tullskyddshänseende och utan allt för vittgående statsfinansiella konsekvenser.

Vad cordgarnet beträffar ha ämbetsverken sålunda redan i sitt tidigare utlåtande föreslagit, att den till 300 kronor för 100 kilogram uppgående tilläggstullen borttages. Någon ytterligare nedsättning av tullen å garnet anse ämbetsverken sig emellertid av förut anförda skäl icke kunna tillstyrka.

Beträffande cordväven synes jämväl en icke obetydlig nedsättning av tullen kunna genomföras. Efter borttagandet av tilläggstullen för garnet skulle nämligen cordvävstillverkningen komma att åtnjuta ett nettotullskydd av 400 kronor för 100 kilogram i fråga om icke impregnerad vara. Då kostnaderna för denna tillverkning äro jämförelsevis låga — enligt uppgift av tillverkare skulle kostnaderna uppgå för enbart vävning till 40 à 45 kronor samt för vävning och impregnering till 175 kronor för 100 kilogram — torde en minskning av tullskyddet enligt ämbetsverkens uppfattning kunna anses motiverad. Efter den utredning, som företagits, finna ämbetsverken sålunda lämpligt föreslå, att tullen för cordväv av konstsilke sänkes till 250 kronor för 100 kilogram. Tillräckliga skäl synas icke föreligga att bibehålla den nuvarande uppdelningen av varan i två rubriker, utan torde nämnda tullsats böra gälla för såväl den oimpregnerade som den impregnerade väven. Nedsättningen av tullen bör lämpligen vidtagas på det sätt, att cordväv upptages i en särskild rubrik i tulltaxan med nyss angivna tullsats.

Genom de av ämbetsverken sålunda förordade åtgärderna — borttagande av tilläggstullen (jämte accisen) å cordgarn av konstsilke samt nedsättning av tullen å cordväv av detta material till 250 kronor för 100 kilogram — torde de av industrikommissionen påtalade svårigheterna för import av ifrågavarande artiklar i avsevärd mån undanröjas och de inhemska bilringsfabrikanterna beredas viss kompensation för den minskning av nettotullskyddet, som övergången till konstsilkecord eljest skulle medföra.

I enlighet härmed ha ämbetsverken tillstyrkt, att tilläggstullen och accisen för cordgarn av konstsilke borttoges och att tullen å cordväv av konstsilke, impregnerad såväl som oimpregnerad, nedsattes till 250 kronor för 100 kilogram.

*Departements-
chefen.*

I sina två framställningar i föreliggande ärende har industrikommissionen föreslagit vissa ändringar i bestämmelserna om tull, tilläggstull och accis å cordgarn och cordväv av konstsilke, som användes vid tillverkning av bilringar av gummi. Sålunda har kommissionen hemställt, att accisen och tilläggstullen å sådant cordgarn skulle helt borttagas och att tullen å såväl cordgarnet som cordväven skulle sänkas till samma belopp som tullen å cordgarn och cordväv av bomull.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen ha i sina utlåtanden över industrikommissionens framställningar förordat att accisen och tilläggstullen å silke, som styrkes vara avsett uteslutande för tillverkning av cordväv, borttages. I huvudsak samma ståndpunkt har intagits av textilrådet, som till motivering härför anført, att en tillverkning av bilringar med cordväv av konstsilke innebure ett tekniskt framsteg som man borde söka tillgodogöra sig utan dröjsmål.

Även för egen del finner jag det önskvärt, att vissa lättnader genomföras i fråga om beskattningen av silke, som användes vid tillverkning av cordväv till gummiringar. Jag vill härvid erinra om att redan enligt nu gällande bestämmelser varken accis eller tilläggstull uttages för silke, som är avsett för tillverkning av driv- och transportremmar. Ehuru ett borttagande av accisen och tilläggstullen å silke, som användes för tillverkning av cordväv till gummiringar, torde komma att medföra en viss minskning av silkeaccisen och tullintäkterna, anser jag mig i allt fall — i likhet med remissinstanserna — böra tillstyrka en sådan ändring.

Vad härefter angår industrikommissionens förslag om sänkning av tullen å cordgarn och cordväv av konstsilke, som användes vid tillverkning av bilringar, till samma belopp, som uttages för cordgarn och cordväv av bomull, ha vissa betänkligheter anförts häremot från remissinstansernas sida. Sålunda ha kommerskollegium och generaltullstyrelsen ansett, att någon ytterligare lättnad i tullhänseende icke borde ifrågakomma såvitt anginge cordgarnet. Beträffande cordväven ha ämbetsverken däremot förordat, att tullen å denna vara nedsattes från 600 respektive 400 kronor till 250 kronor för 100 kilogram. Textilrådet har ställt sig helt avvisande till industrikommissionens förslag i denna del.

Såsom kommerskollegium och generaltullstyrelsen framhållit skulle en fullständig likställighet i tullhänseende mellan å ena sidan cordgarn och cordväv av silke samt å andra sidan cordgarn och cordväv av bomull icke vara erforderlig för att upprätthålla den inhemska gummiringstillverkningen, och en sådan likställighet skulle dessutom kunna äventyra den inhemska tillverkningen av cordgarn av silke. På grund härav och med hänsyn till de statsfinansiella konsekvenserna av ett bifall till industrikommissionens förvarande förslag, anser jag mig icke kunna biträda detsamma.

Då emellertid ett borttagande av tilläggstullen för cordgarnet skulle medföra, att tullskyddet för den inhemska cordvävstillverkningen ökades — såvitt anginge den icke impregnerade varan — från 100 till 400 kronor för 100 kilogram, synes en viss nedsättning av tullen å cordväv motiverad, särskilt som kostnaderna för tillverkningen av cordväv äro jämförelsevis låga. Denna nedsättning bör lämpligen ske på sätt kommerskollegium och generaltullstyrelsen föreslagit. Jag tillstyrker sålunda, att tullen för cordväv av silke, impregnerad såväl som oimpregnerad, fastställs till 250 kronor för 100 kilogram.

Den nu ifrågasatta ändringen beträffande accisen å silke, som styrkes vara avsett uteslutande för tillverkning av cordväv, torde författningstekniskt böra genomföras på så sätt, att den i 1 § andra stycket accisförordningen upptagna undantagsbestämmelsen utvidgas att omfatta jämväl silke av nyss angivet slag. Samtidigt torde den ändringen böra vidtagas i 1 § andra stycket, att från accisplikt undantagas ospunna konstsilkefibrer och andra motsvarande på konstlad väg framställda spånadsfibrer i mindre längder, oavsett om dessa fibrer äro framställda ur cellulosa eller icke. Genom en dylik ändring skulle överensstämmelse vinnas med den nya lydelse, som tulltaxenr 396 erhållit genom kungörelsen den 31 maj 1940 (nr 464) om vissa ändringar i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan. I enlighet härmed har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke*.

Förslaget om borttagande av tilläggstullen för silke, som är avsett uteslutande för tillverkning av cordväv, torde böra föranleda, att den i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa upptagna anmärkningen närmast efter statistiska numren 920—922 utvidgas på samma sätt som nu föreslås med avseende å undantagsbestämmelsen i 1 § andra stycket accisförordningen.

Vad härefter angår nedsättningen av tullen å cordväv ha kommerskollegium och generaltullstyrelsen föreslagit, att cordväv, innehållande silke, även impregnerad, upptages i en särskild rubrik i den vid tulltaxeförordningen fogade tulltaxan. Mot detta förslag har jag ej något att erinra. Den nya rubriken bör erhålla tulltaxenr 458^{1/2}. Samtidigt med denna ändring bör rubriken närmast före tulltaxenr 459 redaktionellt jämkas.

Ändringarna i 1929 och 1932 års tullförfattningar torde böra träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

I syfte att få till stånd och upprätthålla en produktion inom landet av bilringar med cordväv av silke ha vid olika tillfällen under det senaste året förts förhandlingar mellan för folkförsörjningen ansvariga myndigheter, å ena sidan, samt vederbörande industriföretag, å andra sidan. Vid dessa förhandlingar ställdes från myndigheternas sida i utsikt, att därest produktionen på detta område igångsattes och upprätthölls, restitution skulle kunna ifrågakomma beträffande accis och tilläggstull å silke, som industriföretagen förbrukade i denna produktion. Med hänsyn härtill och då sådan resti-

tution förutsätter medgivande från riksdagens sida förordrar jag, att dylikt medgivande inhämtas. Det belopp, som i förevarande hänseende skulle kunna bli föremål för restitution, torde enligt upplysning från industrikommissionen kunna beräknas till omkring 650 000 kronor.

Under åberopande av vad i det föregående anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) antaga nyssnämnda förslag till förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 31 januari 1932 (nr 17) om accis å silke,

2) besluta, att förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa¹ skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse.

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggs- tull för 100 kg kronor
399	920-922	Silke, ej särskilt nämnt, även i förening med annat spånads- ämne: ----- ----- N	300
		<i>Anm.</i> För silke, som är avsett ute- slutande för tillverkning av elektrisk led- ningstråd, glödstrumpor och andra glöd- nät, driv- och transportremmar eller cord- väv, skall tilläggstull icke utgå.	

3) antaga följande förslag till ändringar i den vid tulltaxe-
förordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan.²

		Tull för 100 kg kronor
458	-----	
458 ^{1/2}	Cordväv, innehållande silke, även impregnerad N Vävnader och stampad filt, vattentäta genom beläggning eller impregnering med massa eller innehållande kaut- schuk, ej särskilt nämnda, impreg- nerad presenningsvävnad, — — — vaxduk härunder inbegripen:	250: —
459	-----	

¹ Se beträffande tulltaxenr 399 SFS 1933: 402.

² Se beträffande tulltaxenr 458 SFS 1940: 464 samt beträffande rubriken närmast före tulltaxenr 459 SFS 1936: 131.

4) förklara, att de under 2) och 3) omförmälda ändringarna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, samt

5) bemyndiga Kungl. Maj:t att förordna om restitution av accis och tilläggstull å silke som, enligt vad förut anförts, inom landet använts vid tillverkning av cordväv till bilringar.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Folke Lyberg.
